Notulen buitengewone raadsvergadering Gemeenteraad Almelo

Datum:	30 maart 2022
Aanvang:	15.00 uur
Locatie:	Raadzaal
Voorzitter:	de heer A.J. Gerritsen, burgemeester.
Griffier:	mevrouw K.D. Handstede.
Aanwezige leden:	de heer F. Akse, mevrouw Y. Bijenhof, mevrouw J.T. Buikema-Albers, de heren H. Buitenweg, U. Çete, mevrouw M.J.C. van Doorn, de heer A. Ekizkuyu, mevrouw H.J. Geerdink, de heer F.J. Gerritsen, mevrouw E. van den Ham-Jaarsma, de heren J.J.H. Hammink, M.V.F.M. Hubers, J.L.R. Kampman, W. Loupattij, M. Makkinga, H.G. de Olde, J. Pauwels, mevrouw P. Pol, mevrouw M.I. van Saane, mevrouw I.A.M. ten Seldam, de heren T.S.M. Stöteler, W.B. Teeuw, H. Teunis, A.J.J.M. Trienen, W.H.H.L. Weinreder, J.B.W. Wiertz, mevrouw D.C. Wind en de heer M. Zielman.
Aanwezig via Teams:	de heren A.G.P. Hümmels en G.W.L. Stork.
Afwezige leden:	de heren R.H. Gelici, E.J. van Marle, mevrouw Q.D.D.M. Munnich, de heren H.J.J. Tijhof en A. de Vries.
Aanwezige wethouders:	de heren A.L. Langius, A. Maathuis, E.J.F.M. van Mierlo en J.M. van Rees.

1. Opening.

De VOORZITTER: Dames en heren! Allemaal van harte welkom op deze feestelijke bijeenkomst, waarin we afscheid nemen van de raadsleden uit de periode 2018-2022, althans de raadsleden die niet doorgaan of herkozen zijn voor een volgende periode. Heel erg mooi dat Gijs Stork en Bert Hümmels met ons verbonden zijn - voor ons aan de wand en voor hen op het scherm. Beiden zijn om gezondheidsredenen niet in staat om bij de vergadering aanwezig te zijn. Datzelfde geldt voor mevrouw Munnich, Quirine, die ook probeert in te loggen. Ik hoop dat dit lukt, want zij is een van de afscheidnemende raadsleden. Ik wil haar natuurlijk wel even toespreken, als dat kan.

Geachte gasten – er zijn heel veel gasten – het is ontzettend mooi om, na twee jaar waarin het op de publieke tribune heel rustig is geweest, onze publieke tribune zo goed gevuld te zien voor deze vergadering, met mensen van uiteenlopende leeftijd, tot de allerjongsten aan toe, de kleinkinderen van Marike van Doorn. Ontzettend leuk dat u er allemaal bij kunt zijn. Maar ik zie ook mensen die staan te trappelen om de stoelen die vandaag leeg achterblijven te gaan vullen,

gekozen raadsleden voor de volgende periode die op de tribune zitten. Ik zal niet zeggen dat ze hopen dat u zo snel mogelijk de zaal verlaten hebt, maar zij moeten de komende vier jaren met degenen die achterblijven aan de bak. Want wat we met elkaar hebben te doen, is goed, heeft leuke en gezellige kanten en is verbindend, maar het is ook hard werken. De komende jaren moet er opnieuw in en om de gemeente hard gewerkt worden.

2. Afscheid raadsleden.

De VOORZITTER: Dames en heren! Aan alles komt een einde, aan alle moeilijke dingen, aan alles wat minder prettig is, aan alles wat ongemak of teleurstelling geeft en dat is maar goed ook. Maar ook aan alles wat we prettig vinden, alles wat we fijn vinden, komt een einde. Alles wat we het liefst willen laten zoals het is. Aan hoe wij goed met elkaar omgaan komt een einde. En ook wat goed is, het goede samenwerken hier in de zaal, heeft de keerzijde dat dat tijdelijk is. Ook de band die we hier in het gemeentebestuur met elkaar hebben is eindig. Op zich is dat uiteengaan van een gemeentebestuur een juist, een correct proces; zo moet je dat – misschien helaas volgens sommigen – zien. Het is een correct proces dat ons overkomt.

Verkiezingen brachten dit gezelschap vier jaar geleden bij elkaar en verkiezingen halen u vandaag ook weer uit elkaar. Vandaag nemen achttien van onze collega's afscheid, soms omdat ze daar zelf voor hebben gekozen, maar soms ook omdat twee weken geleden onze inwoners daarvoor hebben gekozen. Dat heet lokale democratie. Dat is soms pijnlijk, maar dat is zoals het werkt en behoort te werken.

Ik wil graag, ik doe dat in de meest voor de hand liggende volgorde, de alfabetische volgorde, een speciaal woord richten tot degenen van wie we vandaag afscheid gaan nemen. U hebt ervaring met mij als spreker achter dit spreekgestoelte, het zijn er achttien, dus ga er nog maar eens goed voor zitten, zou ik zeggen, schenk nog wat in, zou je er bijna bij kunnen vermelden; maar ik ga mijn best doen. Dat heb ik vaker gezegd tegen de voorzitter.

Ik begin graag bij Janet Buikema; dat heb je als je achternaam met een B begint, Janet. Met jou slaagde de ChristenUnie er vier jaar geleden in, waar het CDA pas twee weken geleden in is geslaagd, namelijk het hebben van een raadslid uit Bornerbroek. Je liet je niet voorstaan op dat raadslidmaatschap uit Bornerbroek, integendeel, want jij bent raadslid van de hele gemeente geweest. Maar toch.

Wij hebben jou in ons midden leren kennen als een prudent raadslid, die zorgvuldig omgaat met werk dat aan je is toevertrouwd, met de taak die je hebt, en die niet haastig is met spreken. Dat is een verdienste. Want op het moment dat je wel sprak, als je wel een bijdrage deed - en dat deed je onlangs nog, ergens in de maanden van dit voorjaar - dan was die bijdrage doortimmerd. Die zat goed in elkaar. Dat vond iedereen en ik kon als voorzitter zien dat iedereen dat vond. Mensen luisteren als jij spreekt.

Je ben iemand die maatschappelijk betrokken is; dat mag ook van jou gezegd worden. Niet alleen in de politiek, want jij gaf ruim twintig jaar kinderen via het basisonderwijs een kansrijke start in het leven. Ook dat is maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen. Dat gebeurt niet alleen hier, maar gebeurt vooral buiten dit huis. Je deed daarnaast, heb ik begrepen, een bescheiden gooi naar een plek in het algemeen bestuur van het waterschap. Tevergeefs, maar dat is ons geluk, want hier, in de gemeentepolitiek, in deze zaal, was jij op je plek.

Je bent een baken van rust in onze gemeenteraad en tegelijkertijd iemand die niet te benauwd is om te confronteren. Als coalitiepartner voelde je je niet gebonden om kritisch te zijn op het college. Wel altijd met oog voor de mens. Altijd met omzien naar elkaar, met hulp bieden. Dat heeft jou gekenmerkt als raadslid. Dat kenmerkt jou ook als mens, als persoon. Ik hoop dat die eigenschappen hier of elders, in of buiten onze gemeente, opnieuw benut zullen worden. Want je bent iemand die graag nuttig wilt zijn voor de samenleving. Dat heb je meer dan eens laten zien en bewezen. Ik wens je daarbij succes. Ik dank je voor de inzet die je voor ons hebt gehad.

(Applaus.)

Marike van Doorn, de tweede die ik mag toespreken. Twintig jaar lid van onze gemeenteraad. Weliswaar met een kleine onderbreking tussen 2006 en 2010, maar de twaalf

jaar daarna weer lid.

Marike, bij jou is de zorg voor mensen een aan alle kanten herkenbare eigenschap. In de raad naar jongeren, je betrokkenheid bij de jongerenraad, bij de debatten met scholieren die hier georganiseerd werden, naar medewerkers, naar al die mensen die in en om het gemeentebestuur actief zijn ben jij een verbinder. Jij bent ook iemand met oog voor de mens achter de raadsleden. Want hier wordt nog wel eens een keer een stevige discussie met elkaar gevoerd, maar jij realiseert je – dat vertel je en draag je uit – dat een raadslid ook iemand is die een thuissituatie heeft, of die een ander leven leidt dan alleen maar dat leven als politicus of politica. Daar heb jij oog voor, daar vraag jij naar. Dat maakt je in deze, maar ook alle vorige gemeenteraden waarin je actief bent geweest, een gewaardeerde collega. Als geen ander snap je dat politiek ook emotie is. Dat hoort erbij. Maar ik zei het al, jij hebt ook oog voor de zakelijkheid en voor de normen waarlangs een gemeenteraad zou moeten werken.

Ik weet dat jij een hekel hebt aan het politieke spel, althans, aan de negatieve betekenis ervan, want je geniet evengoed van een behendig en goed gevoerd debat. En, dat hoort nu eenmaal bij het raadslidmaatschap, je bent niet afkering van een goede opzet voor een debat en goede afspraken die je daarover met elkaar kunt maken.

Je bent ook volhardend. Dat heb ik als portefeuillehouder meer dan eens gemerkt. Een fout in een verordening, een kleine verbetering die nodig is om het stuk compleet te laten zijn, laat jou niet los. Je gaat dan achter diegene aan, ook achter dit college, om ervoor te zorgen dat het echt op orde komt. Dat is heel mooi, want daarmee laat je zien dat wat hier gebeurt ook wetgevingskwaliteit is. Verordeningen van de raad zijn lokale wetten en die moeten goed in elkaar zitten. Dat neem jij heel erg serieus. En voor het zomaar afgeven van een redactiemandaat om het maar even op te lossen ben je bij jou aan het verkeerde adres. Dat is een goede en zorgvuldige eigenschap.

Een andere kernkwaliteit van jou is dat je heel goed kunt luisteren. Jij bent iemand die zichtbaar kunt luisteren. Je kunt aan jou zien dat je aan het luisteren bent; nu trouwens ook. Wie hier het woord heeft, ziet en merkt dat jij hoort wat er wordt gezegd, ook of dingen niet kloppen. Je laat ook merken dat je dat hoort.

Als raadslid was je in je element bij de meer langdurige beleidsprocessen. Je bent een raadslid van de lange afstand. De lange afstanden die gelopen moeten worden. Niet van de korte klap, niet van het korte succes, maar van langdurige processen. Als het op uithoudingsvermogen aankomt, op degelijkheid, op diepgang, ben jij in je element, ben jij in je sas. En, zeg ik erbij, daar mogen we blij om zijn, met collega's met die eigenschap, omdat die ervoor zorgen dat anderen de ruimte krijgen om een beetje te kunnen dollen, zeg ik er meteen maar even bij. Maar ook weten dat wat voorligt aan het controlerende oog van dat soort collega's onderworpen is.

Jij hebt je laten zien bij de ontwikkeling van de omgevingsvisie. Jij hebt je laten zien bij de vormgeving van de nog maar onlangs vastgestelde participatieverordening; een traject dat nog onder leiding van de voormalige griffier - ze is aanwezig, Corrie Steenbergen - is gestart en enkele maanden gelden zijn afronding in deze gemeenteraad heeft gevonden.

Naast dat alles ben jij het raadslid dat gericht is op de boven-, de buitenregionale betrekkingen van de gemeente. Want wij hebben natuurlijk relaties binnen de gemeente, met omliggende gemeenten en met de regio. Maar deze gemeente maakt ook deel uit van die 350 en nog wat meer of minder andere gemeenten. Zo was jij lid van de VNG-commissie raadsleden en griffiers. Het is heel belangrijk voor raadsleden om zich te laten zien en zich te laten gelden bij de VNG. Ik roep de nieuwe raad graag op, ik heb dit al eerder gedaan, om ook de pijlen te richten op activiteiten op dat landelijke niveau, want je hoort er heel veel, je leert er heel veel en je kunt er natuurlijk veel brengen, maar ook heel veel halen. Beide deed jij. Je spande je in om de positie en de kwaliteit van het gemeentebestuur in algemene zin te versterken, ook in een tijd – moet ik er helaas bij zeggen – waarin dat weleens moeilijker is in den lande. Het feit dat wij de directeur van de VNG enkele maanden geleden hiernaartoe konden halen, is mede aan jouw lobby en contacten bij de VNG te danken. Daar zijn we je dankbaar voor.

Beste Marike, je bent in Italiaanse termen te zien als de Madre Politica van Almelo, de politieke moeder van dit gezelschap, met een indrukwekkende staat van dienst, die zich uitstrekt over in totaal zo'n negentien dienstjaren. Een gewetensvolle persoon, soms ook het geweten in levenden lijve van dit gezelschap. Als je kijkt naar die verdiensten, naar die lange

tijd waarin je actief bent geweest in ons midden, dan moet je tot het inzicht komen dat dit een voorbeeld is, een voorbeeld voor heel veel andere mensen. Voorbeelden die onderscheiden in gezien mogen worden. Het is tegen die achtergrond voor mij dan ook een eer en een genoegen om jou te mogen meedelen dat Zijne Majesteit de Koning jou vanwege het moment dat vandaag is aangebroken, namelijk jouw vertrek uit het openbaar bestuur, heeft benoemd tot lid in de Orde van Oranje-Nassau.

(De voorzitter speldt daarop, onder applaus van de aanwezigen, mevrouw Van Doorn de bij de koninklijke onderscheiding behorende versierselen op en overhandigt haar een boeket bloemen.)

Ik richt me graag tot Alfer Ekizkuyu. In 2018 haalde GroenLinks met gemak een tweede zetel voor de partij binnen in deze gemeenteraad. Een tweede zetel, Alfer, die jij mocht gaan innemen, vanaf het begin. Dat deed je met verve, zeg ik er meteen bij, een verve die je tot op de laatste momenten waarop je het woord hebt gevoerd in ons midden hebt volgehouden.

In het begin heb ik gemerkt bij mezelf, maar ook bij collega's, dat we nogal moesten wennen aan je, want je kwam hier binnen – en dat zien we helaas niet vaak – als een enorm gedreven en bevlogen idealist, en dat ben je nog steeds. Dat laat je nog steeds merken. In een van je eerste bijdragen in de gemeenteraad over inkomens en vermogensongelijkheid haalde je het boek van Piketty al aan. Dat waren bevlogen en verrassende betogen, maar ze veroorzaakten ook een beetje een schokgolf in die gemeenteraad: wat komt er nu binnen? We waren natuurlijk van de SP-fractie al veel gewend en dat blijft ook zo, maar na die eerste verrassingen ontstond er heel veel waardering voor jouw idealisme, voor jouw bevlogenheid, niet alleen bij jouw collega's, maar ook bij jouw burgemeester, zeg ik er meteen bij. Jij staat voor een wereld die vredevoller, schoner en eerlijker is. Je zou kunnen zeggen dat dit een gemeenplaats is, want dat zouden we toch allemaal vinden. Ik denk dat we dat ook allemaal vinden, maar jij vindt er de goeie woorden bij om ook op het lokale niveau daarvoor te pleiten.

Ik zei het al, je bent een idealist, maar je bent ook een realist met kennis van de stad, kennis van de wijken. En in je opstelling is merkbaar dat je over wat je hier te berde brengt met anderen gesproken hebt. Je laat je dus voeden en je laat je in debatten niet uit het veld slaan. Op vriendelijke toon houd jij aan je standpunten vast als ze principieel voor je zijn. Je bent aanhoudend vanuit je idealen en je weet ook wanneer je je punt moet maken. Alles voor dat socialere, groenere Almelo.

Je doet geen loze interrupties, maar je bent to the point. En je wacht beleefd tot je het woord krijgt. En met de blessure die je nu hebt, had je laatst nogal last van het feit dat je op je stoel moest blijven zitten en ik jou niet kon zien op het moment dat je wilde interrumperen. Maar je houdt je keurig aan de vergaderorde, en dat waardeer ik.

Op het thema veiligheid hebben wij inhoudelijk de degens nogal eens gekruist. En hoewel we het niet altijd eens waren over de doeleinden van het veiligheidsbeleid, met name waar het gaat om het toepassen van de Opiumwet en het Damoclesbeleid, kon ik dan oprecht genieten – ik zeg dit uit de grond van mijn hart – van de manier waarop je vasthield aan je argumenten en je niet liet overtuigen door die zelfverzekerde burgemeester die het wel even weet. Het is echt een kwaliteit van een raadslid om niet zomaar aan de kant te gaan voor de argumenten van de autoriteit die het komt vertellen, maar om je eigen verhaal, je eigen authenticiteit erbij in te blijven leggen.

Ondanks op zich genoeg voorkeursstemmen op jouw naam, want je zat boven die drempel, heeft jouw partij van de kiezer niet hetzelfde mandaat gekregen dat in 2018 werd toegekend. Dat betekent dat Hans alleen verder moet en dat jij ons gezelschap moet gaan verlaten. Ik neem zonder twijfel aan dat je de ervaring die je opgedaan hebt in de raad nuttig zult blijven maken voor GroenLinks en dus indirect voor ons stadsbestuur. Gisterenavond hebben we afgesproken dat we – wandelen is wat moeilijk nu – maar binnenkort met zijn tweetjes nog even een biertje gaan drinken. Ik ben ervan overtuigd dat we jou in onze buurt terug gaan zien. Heel veel dank namens ons allemaal, namens de stad, voor je bijdrage aan ons bestuur en heel veel succes met alles wat je gaat doen.

(Applaus.)

Als je openstaat voor elkaars mening, kun je er misschien wat van opsteken. Dat is Edith van den Ham ten voeten uit. Als iemand haar hart laat spreken, Edith, dan ben jij het. Met energie, met een enorme gedrevenheid, met een Twentse nuchterheid en met een dito tongval. Wat jij doet, doe jij altijd met passie. Jij staat nooit stil, je redeneert nooit in rust, je bent altijd met enthousiasme bezig met wat jij belangrijk vindt en wat belangrijk is voor de stad.

Van de Keuken naar de Kamer was een spraakmakende campagne. Je dong mee naar het pluche, de Tweede Kamer. Overal in Oost-Nederland zagen we je campagne, zelfs tot op de nationale tv aan toe. Overal was jij zichtbaar. En toch, ondanks het feit dat we je dat van harte gunden, waren we allemaal heel erg blij dat jij bij die verkiezingen behouden bleef voor Almelo. Dat zeg ik zonder enige terughoudendheid. Niet omdat we je die Tweede Kamer zouden misgunnen, wat ik al zei, maar omdat we je niet willen missen, als mens niet, als raadslid niet en als politica niet. Bovendien denk ik dat jouw hart hier ligt, in deze stad. Je familiegeschiedenis ligt hier, je zwart/witte club ligt hier – ons aller Heracles. Met je ondernemende karakter, de sfeer van de stad en de sfeer van de lokale VVD, past jou dat allemaal als een jas, zelfs als die partij voorschrijft dat je in de regel na twee termijnen afscheid moet nemen. Ik weet dat je heel graag beschikbaar wilde blijven, maar ik weet ook dat jij zegt: mijn partij is groter dan de raadsfractie. Ik denk dus dat we nog van je gaan horen. Dat zou zomaar kunnen, ik hoop het.

Ik dank je namens ons allemaal voor het fantastische werk dat je als raadslid voor ons hebt gedaan, als ondernemer in de stad, als mens in de stad, als de Edith van den Ham die je bent. Ik gun je een heel fijne toekomst in je nieuwe huis. Wij hebben in het college al luchtfoto's bekeken en met een lichte jaloezie gezien dat je een zwembad in je tuin hebt. Fantastisch. Heel erg mooi dat je daar opnieuw in deze stad wortel gaat schieten. Geniet daarvan. En ik hoop dat we je op het politieke toneel, of op het maatschappelijke toneel, terug gaan zien. Dank je wel.

(Applaus.)

Dan ben ik weer bij zo'n langdurig verdienstelijk raadslid, Jan Hammink, 24 jaar. Je steekt er met kop en schouders bovenuit als het gaat om raadsjaren. Enkele maanden in 1986, vanaf 1995 tot 1998, en van 2001 tot vandaag - tot gisteren, moeten we officieel zeggen - 24 jaar.

Beste Jan, jij kwam voor het eerst in de raad voor D66 en democraten. Ik weet niet hoe er nu in democratisch kringen aan wordt teruggedacht, of dat de geheugens zo lang teruggaan, maar met veel genoegen, merk ik. Je hebt die partij verlaten, want in het midden van de jaren 80 stapte jij over naar de PvdA, het sociaaldemocratische dak boven je hoofd dat lang jouw huis is geweest, waar je je ook thuis voelde, maar die je uiteindelijk verruilde voor je eigen Almelo Lijst Jan Hammink, een eigen politieke groepering. Uiteindelijk belandde je met die lijst bij Lokaal Almelo Samen, eerst in een samenvoeging en daarna in een echte fusie met één organisatie, één politieke partij.

Jan, jij kwam altijd op voor geluiden uit de straat. En die hoorde jij, want jij was op die straat. Jij was onder de mensen, mensen kenden jou. Verhalen die je ter ore kwamen, die je raakten, waarvoor je in de bres wilde springen; je kunt met heel veel eer terugkijken op een enorm lange staat van dienst als volksvertegenwoordiger. Almelo is jouw stad. Jij kent de stad tot in de haarvaten. Jij weet de mensen te vinden, jij kent de verhalen van toen en de verhalen van nu. De mensen kennen jou. In alle jaren als raadslid heb jij steeds een eigen stevig kiezersmandaat gehad. En daardoor kon je hier en in het oude stadhuis met groot gezag spreken.

Een kleurrijk politiek dier, wordt er over jou gezegd – nou, politiek heb je al aardig wat kameleonkleuren gehad – maar ook als mens in de manier waarop je te werk ging. Geliefd bij heel veel mensen. Een netwerker, een ondernemer. Wie kent niet jouw schrijfkunsten? Wie kent niet de roemruchte verhalen over jouw lange carrière als impresario? Of de jaren waarin je kabinetschef was van de burgemeester van Wierden? Een functie die waarschijnlijk in die gemeente niet meer bestaat. Hier bestaat hij niet meer. Die jou een ervaring gaven in het bestuur van de gemeente Wierden, maar ook in de Regio Twente, de oude Gemeentekring Almelo, waaruit uiteindelijke die regio tot stand is gekomen waarin we met elkaar werken, waarin heel veel goede dingen zijn ontstaan.

In de afgelopen bestuursperiode Jan, heb je het niet gemakkelijk gehad. Daar moeten we niet voor weglopen. Tot drie keer toe moest je je wegens ziekte laten vervangen door Tjamme Kamst, die vandaag ook aanwezig is. Ik hoop en wens je toe dat je een sterke en goede

gezondheid gaat hebben. Ik ben heel erg blij dat je vandaag aanwezig bent om dit laatste moment waarop de raad bij elkaar is te kunnen meemaken. En ik hoop dat het positieve bericht waarmee ik mag afsluiten voor een glimlach en nieuwe energie bij jou mag zorgen. Want dat bericht luidt namelijk dat ik je mag meedelen dat Zijne Majesteit de Koning ook jou voor jouw lange staat van dienst heeft benoemd tot lid in de Orde van Oranje-Nassau.

(De voorzitter speldt daarop, onder applaus van de aanwezigen, de heer Hammink de bij de koninklijke onderscheiding behorende versierselen op en overhandigt hem een boeket bloemen.)

We gaan gestaag verder, want ik wil graag Marcel Hubers toespreken. Marcel, wie kent jou niet, zou je kunnen zeggen. Zeker de wat oudere generaties in onze stedelijke dreven. Jij was horecaondernemer - cafébaas, zouden sommigen zeggen, maar ik vind kastelein eigenlijk een nog veel mooier woord voor wat jij in je hoofdfunctie hebt gedaan. Een functie die je alleen kunt vervullen als je veel mensenkennis hebt, als je weet hoe mensen in elkaar zitten en hoe ze reageren. Ik geniet nog steeds na van de momenten waarop je mij als het onrustig was in de stad vertelde hoe je als horecabaas, als horecaondernemer die menigte kon bespelen, hoe je invloed kon hebben op de temperatuur op straat, op de temperatuur op de uitgaansavonden.

Als je de mensenkennis die daarvoor nodig is niet hebt, dan doe je die in zo'n functie heel snel op. Dat was bij jou niet nodig, want je had die, die zat in je. Je deed het werk in het Almelose uitgaansleven heel vaak met een lach – daar heb je ook over verteld – maar onder die lach zaten voor deze veiligheidsman, deze burgemeester, ook heel vaak herkenbare vergelijkingen met het hedendaagse. Daar heb ik mijn voordeel mee gedaan. Dank daarvoor.

Jij bent heel lang het gezicht geweest van het Almeloos Burger Collectief, het ABC, en daarna van Burgerbelangen Almelo. En je bent daardoor een van de founding fathers van het huidige Lokaal Almelo Samen.

In maatschappelijk opzicht ben je nog steeds heel erg actief, ik zei het al. Als journalist en columnist konden Almeloërs bijna wekelijks van jou lezen en over jou lezen. Maar op sportief vlak doe jij je ook gelden. Je bent onlosmakelijk verbonden met voetbal en edele viervoeters. Als het gaat over het voetballen in De Riet, is de wethouder Sport die daarover wil spreken zeker van jouw bijdrage aan het debat.

In de gemeenteraad stond jij niet altijd op de voorgrond, maar jouw stem en jouw invloed is in de bijdrage van jouw fractie altijd te merken. Ik denk dat jouw kennis van de stad, jouw kennis van de stedelijke gemeenschap, van hoe de Almeloër in elkaar zit, heel veel goed heeft gedaan. Ik bedank je voor de inzet die je voor onze stad hebt geleverd. Dank je wel.

(Applaus.)

Dan gaan we afscheid nemen van Willem Loupattij. Beste Willem, we hebben je allemaal leren kennen als een raadslid dat onder een andere vlag binnenkwam, en nu onder een andere vlag het gezelschap verlaat. Maar tegelijkertijd ook, van welke kleur dan ook, als een deskundig raadslid op het gebied van zorg en welzijn. Dat heeft natuurlijk alles te maken met jouw professionele achtergrond. Die verloochent zich niet als het hier in de zaal gaat over jeugdzorg, over de uitvoering van de Participatiewet of over de Wet maatschappelijke ondersteuning. Jij bent heel erg betrokken op dat thema van sociaal welzijn, sociale zekerheid, het fundament van onze samenleving dat wij op orde moeten houden. Het mooie, dat valt mij op en valt ook anderen op, is dat je daarbij heel duidelijk je persoonlijke betrokkenheid laat zien. Je praat niet vanuit bureaucratische kennis, want dat kunnen we allemaal, we weten er allemaal wat van, maar jij spreekt als het daarover gaat, vanuit je hart, vanuit je bevlogenheid om als overheid het goede te doen voor degenen die op ons zijn aangewezen.

In deze raad wordt dat natuurlijk politiek gezien heel verschillend geduid. Dat heb jij aan den lijve ondervonden als je interrumpeerde of hier het woord voerde. Dat hoort zo, want die standpunten, die aanvliegroutes horen te verschillen, en moeten hier tot eenheid worden gebracht. En men kan heel veel van jouw standpunten vinden, maar niet dat ze niet stevig doortimmerd zijn, dat ze niet stevig op poten staan. Je verdedigt ze soms vlijmscherp. Ik vind jou een uitermate, soms harde, maar in ieder geval stevige en goede debater Je bent debattechnisch niet makkelijk te overtroeven. Maar je bent altijd correct, je bent altijd zakelijk, je

valt nooit uit je rol. Eigenlijk ben je daarmee de verpersoonlijking van de ideale combinatie van zakelijk en sociaal.

Met die zakelijkheid, gestoeld op je professionele achtergrond, liep je in deze soms toch wel wat emotionele raad soms tegen muren op. Soms had ik het idee dat je dat een beetje uitlokte om het debattechnisch allemaal wat warmer te maken. Maar met het sociale was je hier ook thuis. Want voor ons allemaal geldt dat wij het goede willen voor de stad en voor onze inwoners. Altijd tot in de finesses voorbereid, heb jij daaraan je bijdrage geleverd. Je hebt de gemeenteraad veel gebracht. Dat was ook het geval als men het politiek niet met je eens was. Want inzichten van anderen verrijken ons altijd.

Ik dank je voor je inzet voor Almelo. Ik hoop dat je in de buurt blijft. Dank je wel.

(Applaus.)

Martijn Makkinga, beste Martijn, in jou zagen we het traditionele raadslid. Ik zal je zeggen waarom. Een raadslid dat actief is in de stad, in de gemeente als ondernemer, dat betrokken is bij de cultuur en historie van de gemeente, dat in de bres springt voor aardigheden en eigenaardigheden in de stad. Dat is wat jou tekent, zoals jij je rol invult. Diepgeworteld in de Almelose stad, goed gebekt in de gemeenteraad, uitermate scherp ingesteld op het vasthouden van goede relaties, van het verbinden van mensen.

Een heel mooi voorbeeld van jouw inzet voor aardigheden en eigenaardigheden was jouw enthousiaste betoog, inzet en drift voor het behoud en de herplaatsing van het bevrijdingsmonument. Jij hebt je enorm ingespannen om dat markante kunstwerk weer zijn verdiende statuur terug te geven. Inmiddels ligt er een belangrijk besluit dat dat monument een nieuwe plek krijgt, heel centraal op de plek waar nu nog het busstation is, mede dankzij jouw inzet.

Almelo kent jou ook als Napoleontisch soldaat. En als een echte soldaat, niet met de steek recht over het voorhoofd, maar schuin, zodat je je musket kunt afschieten en de steek niet in de brand vliegt door de kruitdampen die daarbij loskomen. Je bent een heel belangrijke speler in het historisch festival. Dat is een van de belangrijkste evenementen van onze gemeente; we hebben er nogal wat. Dat legt ook meteen de lijn naar jouw liefde voor geschiedenis. Meer dan eens heb je verteld over patriotten en prinsgezinden in onze stad. Je hebt de raad bij een van de openingen van onze vergaderingen ruimhartig verteld waar de herkomst van onze Grondwet, van onze constitutie ligt, namelijk in de tijd dat we ons hebben bevrijd van het stadhouderlijke juk van de Oranjes, van de tijd waarin we onze eigen Bataafse Republiek hebben ingericht. Daar ligt de oorsprong van onze constitutie, heb jij ons voorgehouden.

Die republiek, of beter gezegd die res publica, de publieke zaak, heeft jouw hart. Daarin heb je je ruimschoots verdienstelijk opgesteld, voor de publieke zaak. Dat ging om de aanpak van overbewoning en illegale situaties. Vorig jaar nog nam je me samen met Willem mee op een tocht door de stad om me situaties aan te wijzen waar jij je zorgen over maakte en waarvan jij vond dat er een aanpak op moest komen. Dus je zet je hands on in voor wat je aan het hart gaat.

Zeer te prijzen is je hang naar verbinding. Je bent geen scherpslijper. Je zoekt naar verbinding, naar oplossingen, ook als belangen conflicteren. Jij bent degene die na een warme, heethoofdige vergadering nog even blijft om met mensen na te praten. Dat siert je. We gaan je missen, ik dank je en wens je heel veel succes met alles wat er op je weg gaat komen. Dank je wel.

(Applaus.)

Jan van Marle is niet aanwezig. Ik wil hem toch even noemen. Jan was niet het meest spraakzame lid in ons midden. Hij zat vaak op de achterste rij vooral te luisteren en te waarnemen, leek het weleens. Maar hij was wel iemand die, als hij het woord voerde in ons midden, dat met gezag kon doen. Een vakspecialist, niet alleen op dat voor hem bekende terrein van de financiën, maar ook was hij goed thuis op het vlak van beheerder, hoeder van sportverenigingen, als toezichthouder. Iemand die vakkundigheid en ijver boven politieke scoringsplicht plaatste. Hij is wethouder geweest in onze gemeente en de afgelopen jaren als raadslid actief. Iemand die altijd deskundig was, altijd de rust zelve en voor wie er in de jaren die nu komen hopelijk wat meer rust is, alhoewel die rust betrekkelijk zal zijn. Ik heb gezien hoeveel adviesfuncties hij nog heeft, hoeveel maatschappelijke betrokkenheid hij nog toont.

Ook hij verlaat nu het gezelschap van de gemeenteraad. Het is jammer dat hij er op dit moment niet bij kan zijn.

Datzelfde geldt voor Quirine Munnich. Ik zie dat ze nog niet in onze uitzending is. Misschien dat ze later nog komt. Dan slaan we de M van Munnich even over en gaan we naar de P van Pauwels, Jamie Pauwels, de voorman van de VVD. Jamie, jij bracht de VVD samen met je kompanen tot grote hoogte in Almelo. De verkiezingen van 2018 won je met een verdubbeling van het zeteltal. Dat is een knappe prestatie van de club die jij toen als lijsttrekker leidde. Want dat overkomt de VVD niet vaak. Gelukkig, zullen heel veel mensen zeggen, en dat is meteen bevestigd. Maar het gebeurde hier wel. Hier zag men jou als een smart casual geklede jonge professional die het raadswerk combineerde met belangrijke commerciële functies, die ook gelieerd waren aan wat we als overheid doen, namelijk werkgelegenheid en economie stimuleren. En dat doe je nog steeds, weliswaar nu op een andere plek dan op de plek waar je zat toen ik je leerde kennen.

De combinatie van buiten werken en hier in de raad werken, belemmerde je weleens in je beschikbaarheid. Van lang of op ongeschikte momenten vergaderen houd jij niet. Ik heb de momenten meegemaakt dat je binnenkwam en al meteen met je spullen begon te schudden met een uitdrukking op je gezicht van: wanneer zijn we hier klaar.

Dat was weleens lastig, want het zijn soms belangrijke dingen die besproken worden. Maar jij stak je ambitie nooit onder stoelen of banken, je eigen ambities niet, maar ook de ambities niet die je had voor de stad. Daarvoor gebruikte je vaak de metafoor van een schip, van een boot. Niet vreemd, gezien je liefde voor de watersport. Je nam de raad op die grote schermen vaak mee in het omzeilen van klippen, het ronden van bochten, het winnen van regatta's. Je durfde thema's stevig neer te zetten en je was niet te verlegen om het succes van je fractie te claimen, ook als dat op weerstand stuitte van anderen, omdat ze vonden dat zij ook moesten delen in dat succes.

Tegelijkertijd kende je ook – en volgens mij soms weleens met moeite, want je kwam toch uit een andere rol – de verantwoordelijkheden die horen bij een bestuurderspartij. In zo'n rol kun je niet meer in vrijheid dingen vinden, roepen en zeggen, maar moet je rekening houden met je coalitiepartners. Je moet rekening houden met het werk van de collegeleden. En na jaren van het zijn van vrije jongens met zijn drieën, jij, Arjen en Edith, op diezelfde bank in de oppositie, moest je de afgelopen periode bestuurlijk aan de bak. En dat deed je; dat hebben we gemerkt.

Namens ons allemaal dank ik je voor je rol als fractievoorzitter in het midden van dat gezelschap, als lid van de raad en als voorzitter en lid van de commissie Planning & Control, waarbij je menige begroting en jaarrekening van een advies hebt voorzien.

Beste Jamie, je gaf de lokale VVD de afgelopen jaren kleur. Je verbale kwaliteiten zijn onmiskenbaar, je hebt er zelfs een keer een lokale prijs als beste debater mee gewonnen. Ik heb waardering voor het feit dat je als raadslid oog had voor hoe de organisatie werkt als dienstbaar aan het politieke bestuur. Die volgde je kritisch, je snapte je positie als raadslid daarbij, je liet merken dat de organisatie wel jouw oog had. En na eerdere jaren als rooky, zullen we maar zeggen, werd je in je laatste periode meer een nestor in dit gezelschap, iemand die hier lang zit, die cultuur draagt en ook weer cultuur moet overdragen – dat is een belangrijke verantwoordelijkheid van cultuurdragers – ondanks je nog jonge leeftijd.

We gaan je berichten op de socials missen. Niet langer de breaking berichten die je wist te plaatsen, maar misschien toch nog wel een. Die is niet van jou, maar van mij, want ik heb breaking news. Het heeft Zijne Majesteit de Koning behaagd om ook jouw verdiensten voor het openbaar bestuur te honoreren met een koninklijke onderscheiding en je te benoemen tot lid in de Orde van Oranje-Nassau.

(De voorzitter speldt daarop, onder applaus van de aanwezigen, de heer Pauwels de bij de koninklijke onderscheiding behorende versierselen op en overhandigt hem een boeket bloemen.)

De volgende P is een dubbele P, Patricia Pol. Flamboyant, vocaal, aanwezig, niet bang, maar ook gedreven, overtuigd, principieel, soms razend van boosheid – laten we het maar gewoon zeggen – maar dan weer vriendelijk en innemend; zeg ik er ook bij. Politiek betekent keuzes maken, en als eenvrouwsfractie – mag ik het zo noemen – wist je de aandacht op je te vestigen. En als je die niet kreeg, dan eiste je die op door gewoon op de knop te drukken en de voorzitter weg te blazen.

Jij hebt nooit geen mening, lijkt het wel. Als ik dit zeg, lijkt dit alsof dit een verwijt is, maar eigenlijk is dat een goede eigenschap van een raadslid, want raadsleden moeten meningen hebben, moeten iets vinden. Dat is een eigenschap van elke politicus en elke politica. Meningen hebben, verdedigen en medestanders vinden voor je standpunten. Jij hebt met velen van ons, ook met mij, de degens gekruist in het vinden of bestrijden van medestanders of tegenstanders. En vanuit je betrokkenheid bij de materie kon je dan emotioneel reageren en daar durfde je ook voor uit te komen. Dat was iets nieuws in ons gezelschap. Ik kende het vorige gezelschap en jij bracht er een nieuwe dynamiek in.

Vaak hadden we, dat vond ik te waarderen, nadien persoonlijk nog even contact. Dat was vanuit jouw behoefte om zaken te verduidelijken, om punten nog eventjes af te ronden. Dat vond ik prettig, omdat dat ook weer schoon schip maakte voor de volgende dag. Dat is belangrijk in ons werk. Vanuit jouw gevoel voor gelijkheid en rechtvaardigheid kwam jij op voor wie volgens jou gezien moest worden in onze stad. Jij stelde problemen aan de orde die wezenlijk zijn: intimidatie van vrouwen in onze stedelijke straten, in onze wijken. Het is aan jouw inzet te danken dat de raad een motie heeft aangenomen die beleid daarop gaat uitwerken. Het is spijtig dat je als een soort Mozes het beloofde land niet mag zien, want de uitwerking van die motie komt een dezer maanden naar de gemeenteraad en zal opgenomen worden in ons veiligheidsbeleid.

Wie je het dan ook gaat vragen in deze raad - iedereen zal misschien andere overtuigingen of opvattingen over jou of jouw functioneren hebben - maar één ding zal iedereen zeggen: Patricia heeft zich met alle hartstocht die ze heeft politiek ingezet voor onze stad, voor onze gemeenschap die wij met elkaar vormen.

Jouw vrouwenlijst, Forum voor Rechts, die landelijk aandacht trok en in Hart van Nederland een uitzending heeft gekregen, redde het twee weken geleden niet. En dus moeten we in dit gezelschap afscheid van je nemen. Patricia, ik dank je voor je werk als raadslid, ik wil je ook danken, en dat klinkt misschien raar, voor de manier waarop je het gedaan hebt, want het was nooit saai. Dank je wel.

(Applaus.)

Irene Ten Seldam, twintig jaar lid van de gemeenteraad Almelo. Dit is de stad, Irene, waar je geboren en getogen bent. Waar je opgroeide, waar je ging werken, waar je bijna een kwart eeuw geleden politiek actief bent geworden. Als iemand trots is op Almelo, dan ben jij het. Terwijl je naast al die mooie kanten van de stad – die ons allemaal lief is, waar we allemaal zo graag van willen dat het goed gaat met die stad, met die dorpen die erbij horen – ook heel goed ziet wat er nog steeds nodig is in die stad. Eenzaamheid is er, kwetsbaarheid van jongeren, maar ook van ouderen, er zijn veiligheidsvraagstukken, er is achterstelling. Je zei het zelf eens: in onze stad zijn zo veel mooie initiatieven en zo veel mooie mensen die daar hun schouders onder willen zetten... Jij bent er zelf het voorbeeld van.

Irene, onze eerste ontmoeting vond plaats in de vertrouwenscommissie, de commissie die mij uitkoos om burgemeester van Almelo te worden. Ik had weleens van je gehoord, maar wij kenden elkaar niet. En zoals ik je toen trof, zo heb ik je sindsdien altijd weer ontmoet: standvastig, moedig, buitengewoon goed geïnformeerd, maar ook loyaal, constructief en verantwoordelijk. Dat zijn de kenmerken van een door de wol geverfde bestuurder als jij bent.

En natuurlijk, je bent ook politiek handig. Natuurlijk loop je niet weg voor je partijkleur. Maar je bent vooral uit op een vaste koers, op eenheid en harmonie. Als die er niet zijn, stoort je dat, zit dat je niet lekker. En in de rollen die je zocht om dat aan te brengen, werd je niet altijd met rust gelaten. Dat had soms te maken met degene die jou niet met rust wilde laten, maar soms ook met de standvastigheid waarmee je je rol invulde.

Je verlaat ons als raadslid, als fractievoorzitter, maar ook als vicevoorzitter van onze raad, als voorzitter van de werkgeverscommissie en als voorzitter van het presidium. Ik heb je in veel

van die rollen van dichtbij meegemaakt en ik moet je zeggen, Irene, mijn respect voor jou is met de dag gegroeid, dag in dag uit.

Er werd nogal eens iets van jouw optreden gevonden, ik zei het al, vooral omdat die standvastigheid lastig gevonden werd. Het kwam even niet uit dat zo'n voorzitter daar als een stevig blok beton voor dat standpunt stond. Ik denk, en ik denk dat mensen dit nog niet zullen geloven, maar dat we jouw optreden missen zullen. De manier waarop jij je functies invulde, doet, nu je vertrekt, een beroep op ons allemaal om het gezag en de statuur van ons gemeentebestuur hoog te houden. Want daarvan was jij een representant.

Ik dank je voor alles wat je in jouw jaren voor de gemeente Almelo hebt gedaan, als raadslid, ook als wethouder, waar vier jaar geleden een eind aan kwam. En meer persoonlijk, Irene, dank voor de vertrouwensvolle samenwerking die wij hebben gehad. Wij accorderen, zeg ik weleens als ik het over jou heb. Jij was voor deze burgemeester een geweldige locoburgemeester en een geweldige vicevoorzitter. Daar kijk ik met heel veel genoegen op terug.

Ik weet dat er momenteel gezondheidszorgen in jouw familiekring zijn. Daar zal voor jou de komende tijd vooral de focus liggen, en voor de mensen om je heen. Natuurlijk wens ik je, en wensen wij allemaal jou daarbij sterkte bij toe. Maar ik hoop ook dat er te midden van die zorgen tijd en ruimte zal zijn om met goeie, met blijde herinneringen terug te kijken op jouw jaren in de politiek en het bestuur van jouw Almelo. Dank je wel.

(Applaus.)

Wouter Teeuw, je had niet gedacht dat ik je zou moeten toespreken, want dit was niet helemaal verwacht, maar kwam wel uit. Wouter, als er iemand uitblinkt in het verhaal van de redelijkheid, ben jij dat. Je zou bijna bij D66 passen, zou je kunnen zeggen. Dat is een partij die zich daarop beroept. Maar Wouter, jij bent degene die dat in belangrijke mate in onze discussies, onze debatten aan de dag legt. Jij bent de redelijkheid van het afwegen van belangen. Jij bent de redelijkheid van het zijn van weegschaal. Jij bent degene van het enerzijds, maar ook het anderzijds. Dat is een belangrijke eigenschap om het verband hier met elkaar in eventwicht te houden.

Redelijkheid ligt als woord dichtbij redenaar. Want ook dat ben je. Je bent niet verlegen om het woord te voeren. Dat ligt natuurlijk ook dicht bij je functie als lector, als de wetenschapper die je bent. Je bent, als ik het goed heb, de enige zeergeleerde in ons gezelschap. Dat betekent dat je onderzoek hebt moeten doen, diepgravend, wetenschappelijk onderzoek naar een bepaald onderwerp waarop jij hebt mogen promoveren. Maar dat betekent ook dat je de eigenschap hebt om te onderzoeken wat voorligt. Om de waarheid, misschien wel de wetenschappelijke waarheid, in onderwerpen of discussies of raadsvoorstellen te willen vinden.

Je bent de hoeder van het fatsoen, vind ik ook. Er worden hier soms harde woorden gesproken en die vergeten we de volgende dag weer, omdat we met elkaar door moeten. Maar jij laat zulke momenten niet makkelijk over je kant gaan. Je komt er of op het moment zelf, of in een sessie waarin we als fractievoorzitters daarop terugblikken, op terug. Dat houdt ons allemaal wakker op dat thema. Als er niet iemand is zoals jij die dat doet, die die oproep doet, glijden we langzaam af. Mensen zoals jij, interventies die jij pleegt, houden ons daarvan af, en dat is belangrijk.

Je bent waardig, maar je hebt ook humor. Dat heb ik ondervonden. Je bent nederig, maar je wilt ook prominent zijn. Je laat je niet aan de kant duwen. En je hebt een enorm groot en warm hart voor inwoners, vluchtelingen en minderheden. Vreemdelingen in onze poorten kunnen en konden op jou rekenen. Dat belijd je niet alleen, daar voeg je ook daden aan toe.

Je houdt het college, de raad en de gemeentelijke organisatie scherp op herbergzaamheid, op het bieden van herbergzaamheid aan mensen die niet dezelfde kansen, niet hetzelfde dak hebben dat wij hebben. Dat is een eigenschap, Wouter, die je siert.

In het politieke debat maakte die rust, die redelijkheid, dat men het ook niet gauw met je oneens kon zijn. Dat is op zich een handige bijkomstigheid van redelijkheid. Ik kan dat aanbevelen, want je komt tot elkaar, als je redelijk bent. En jij, Wouter, liet dat aan ons zien. Principieel, maar niet iemand die een ander de maat neemt. Je komt uit voor je principes, voor je levensbeschouwing, voor je religieuze wortels, voor de achtergronden waarmee je in het leven staat, maar die leg je nooit aan een ander op. Je laat op een bijna sierlijke manier zien

hoe je vandaaruit kunt leven.

Je bent deskundig, maar je bent niet arrogant als een ander het eventjes niet weet. Je overvleugelt iemand niet met je kennis. In de roerige raad die wij soms hebben, heb je daardoor een allesbepalende rol gespeeld in het bij elkaar houden van ons gezelschap. Je bent acht jaar lid geweest van dit gezelschap en ik bedank je voor al die acht jaren.

(Applaus.)

Dan ga ik een rij verder en daar zit Ton Trienen, het financiële geweten van Almelo, heb ik opgeschreven. Wilde niemand meer iets vragen over een raadsvoorstel, dan rekenden ze buiten jou, Ton, want jij wilde er nog wel iets over zeggen. Van rekenrente tot weerstandsvermogen, als iemand het kan berekenen, als iemand het snapt, dan ben jij het. Als iemand het kan uitleggen, ben jij het ook. Want waar een ander het dan even niet meer kon volgen, kon jij in makkelijke bewoordingen duiden waar de schoen wrong.

Van 1990 tot 2006 was je al raadslid, met een korte onderbreking in 1994, heb ik gezien. Maar van 1 mei, via maart/april 1994 tot maart 2006 en uiteindelijk vanaf 2018 opnieuw vier jaar lang, was je opgeteld twintig jaar lid van deze gemeenteraad.

Hetzelfde enthousiasme dat je in die eerste jaren van je raadslidmaatschap aan de dag legde, liet je ook zien in de afgelopen vier jaar. En als mensen denken – want die grap maken ze vaak over jou, dat zul je vast weten – dat jij alleen maar het financiële brein bent, dan hebben ze het mis. Ze gaan voorbij aan je maatschappelijke betrokkenheid. Jij bent niet alleen van de afnemende kapitaallasten – daar ben je om beroemd, zeker in het college, want onze collegevoorstellen waar kapitaallasten in worden opgenomen, worden altijd sinds jouw interventies beoordeeld op het afnemen van kapitaallasten en daarop gecorrigeerd – maar je doet veel meer dan dat. Mensen gaan in dat geval voorbij aan jouw maatschappelijke betrokkenheid.

Zoals veel anderen, zien we jou vaker buiten die raad actief zijn dan in die gemeenteraad. De Elisaparochie mag zich in jouw ondersteuning en vrijwilligerswerk verheugen, de Boodschappenmand en onze contacten met Iserlohn; aan het Iserlohn Comité heb je jarenlang je beste vermogens gegeven. Je hebt ervoor gezorgd dat die band, ook in tijden waarop dat soms wat tanend lijkt, levend blijft. Je bent gezien in de samenleving, en op de kennis en kunde die jij hebt, kan iedereen rekenen.

Dat is niet zo heel erg gek, als je bedenkt dat jij jouw deelname, jouw maatschappelijke verantwoordelijkheid met de paplepel ingegoten hebt gekregen. Als ik zeg dat ik je een ouderwets raadslid vind, is dat een compliment. Jij doet je werk met ouderwetse degelijkheid, met ouderwetse trouw, met ouderwetse beschikbaarheid. Daar mag iedereen jou dankbaar voor zijn, en de stad zeker. Dank je wel. Het ga je goed.

(Applaus.)

In de alfabetische volgorde waarin ik spreek, kom ik bij Arjan de Vries. Arjan is er vandaag niet bij. Dat is, dat weten we, door heel erg zorgwekkende omstandigheden. Arjan is ernstig ziek en zijn behandeling vergt zo veel energie van hem, dat hij vandaag niet aanwezig kan zijn. Dat is in alle opzichten heel erg jammer. Voor hem natuurlijk, maar ook voor ons. Wij missen hem, wij missen Arjan in ons midden. En toch wil ik iets over hem zeggen.

Arjan de Vries groeide op in een Utrechts arbeidersmilieu. Ik zal niet zeggen dat zo'n milieu nodig is om solidariteit in je bloedvaten te krijgen, maar solidariteit als begrip zit in zijn DNA verankerd. Dat maakte ook dat Arjan zijn raadslidmaatschap hier, maar ook zijn taken binnen de raad als lid van het presidium onder andere, uiterst serieus nam. Dat betekent niet dat hij geen humor had, want die had hij wel degelijk. Maar hij zat heel strak en serieus in zijn werk.

Wij kennen hem als een bevlogen en ervaren sociaaldemocraat met een enorm netwerk, lokaal, regionaal, maar zeker ook landelijk, waar hij voor de PvdA werkzaam is en daar ook bekend is. Hij is op elk moment waarop je hem treft, en in al zijn bijdragen, een sociaaldemocraat in hart en nieren.

Die ingrijpende ziekte heeft vorig jaar zijn leven en dat van zijn familie op de kop gezet. Ook zijn politieke activiteiten heeft die op de kop gezet. En degenen van ons die weleens contact met hem hebben of via van hem horen als ze naar hem vragen en horen hoe hij hiermee omgaat, raken daarvan onder de indruk.

Ik spreek namens ons allemaal als ik zeg dat wij hem en zijn dierbaren alle kracht toewensen, dat we hem al gemist hebben en dat we hem in ons gezelschap zullen blijven missen. Wij wensen uiteraard de PvdA met het afwezig zijn van Arjan, ook op dit moment, natuurlijk kracht toe. Namens ons allemaal, misschien luister hij mee, dank ik hem voor alles wat hij voor ons heeft gedaan.

(Applaus.)

Dan kom ik bij Wim Weinreder. Wim, ieder vult zijn raadslidmaatschap op een eigen manier in, en dat deed jij ook. Dat doen we allemaal, ik heb dat ooit ook gedaan en jij hebt dat gedaan. Sommigen voeren overal het woord over. Bert Hümmels, hij kijkt nu mee, tekent op de inspreeklijst overal op in. Dat mag, dat is een manier om het raadslidmaatschap in te vullen. Maar er zijn ook raadsleden die veel minder zeggen. Jij bent er een die veel minder zegt. Wat natuurlijk niets zegt over het oog dat je hebt voor de stad en de dorpen die aan jouw zorgen zijn toevertrouwd.

In jouw politieke carrière, heb ik nagekeken, heb jij 92 stemmen uitgebracht en in twee derde van die stemmen was jij voor het voorstel dat voorlag. Dat zegt iets over jouw constructieve houding naar het gemeentebestuur, naar de manier waarop je verantwoordelijkheid wilt nemen voor wat hier gebeurt. En het feit dat je voor een derde niet voor hebt gestemd, zegt ook iets over je kritische vermogen. Want je bent geen allemansvriend. Je bent niet iemand die voetstoots overal maar mee akkoord gaat.

Jij hebt niet vaak het woord gevoerd, zeg ik erbij. En in de afgelopen paar maanden heb je een aantal raadsvergaderingen gemist, maar we weten dat jij een betrokken lid van deze gemeenteraad was. Je deed je werk eerder in de coulissen, eerder in het aanspreken in de wandelgangen dan hier in de raadszaal. En dat is evengoed raadswerk. Jij hebt mij meer dan eens tips gegeven, geïnformeerd over situaties in de stad of mensen in de stad waar jij je zorgen over maakte. Dat was informatie waar ik wat mee kon, die ik kon doorgeleiden of nuttig kon maken. Ook dat is volksvertegenwoordiging. Dat gebeurt niet alleen maar hier, in het debat dat sommigen heel goed beheersen en anderen weer minder. Dat gebeurt ook in wandelgangen of in een-op-een gesprekken.

Aan jouw raadslidmaatschap komt na vier jaar een einde. Je hebt mij een paar maanden geleden, in het najaar van vorig jaar, te kennen gegeven dat je afziet van herverkiezing. Je gaat geen campagne voeren, je gaat geen partij oprichten. Je vindt het goed geweest. Dat is een eigen keuze die je weloverwogen hebt gemaakt.

Ik dank je namens ons allemaal voor de afgelopen vier jaren waarin je je voor onze gemeente hebt ingezet. Het ga je goed.

(Applaus.)

Dan ben ik bij de Z van Marcel Zielman, waarvan ik het ooit bestond om hem Zielhuis te noemen, maar toen was ik nog maar net hier, Marcel. Acht jaar lid van de gemeenteraad. Aan het staartje van de voor-vorige periode binnengekomen in 2013 en tot en met gisteren lid van de gemeenteraad. In 2004 voor het eerst politiek actief. In 2010 voor het eerst kandidaat in een race naar het raadslidmaatschap en uiteindelijk in 2013 lid.

Jij hebt roerige tijden meegemaakt. Wij spraken elkaar vanmorgen nog even en toen zei je dat je als raadslid alles wat je kunt meemaken in politieke termen hebt meegemaakt. Vallende colleges, vertrekkende wethouders, kiesrechtperikelen die we hier onlangs nog hebben gezien, onmin in de gemeenteraad, andere reglementen van orde, coalitievormingen; jij bent overal bij geweest.

Je wist vele stormen te doorstaan. Politiek, maar ook publicitair. Over onder meer het vicevoorzitterschap van de raad. Je hebt heel wat over je heen gekregen. Ik weet het nog, maar je doorstond het wel. Soms waren dat geen makkelijke momenten, maar jij bent altijd in staat geweest om over die schaduw heen te stappen die dit om zich heen wierp, daarboven te staan en in te zien dat politiek soms heel erg hard kan zijn. En dat publiciteit soms ook heel erg hard kan zijn. Jij hebt publiciteit ondervonden over je opvallende transfer in deze raadsperiode. Ik weet het, je bent een gevoelsmens, en dat moet je geraakt hebben. Maar je hebt het wel doorstaan en dat siert je. Je toonde veerkracht. Nou heb je die ook nodig naast Fred, zeg ik er meteen bij. En dat enorme postuur dat je hebt, dat je heel veel gezag geeft, herbergt ook een vriendelijke, goedlachse, buitengewoon humorvolle persoon.

Ik moet je zeggen, Marcel, welke functie je dan ook hebt gehad, in welke fractie je dan ook hebt gezeten, ik heb met jou als mens ontzettend veel lol gehad. Ik kon op je rekenen als het ging over hoe we moeten werken als gemeenteraad. Daarmee zaten we op één frequentie. Ik heb ondersteuning van jou daarin gevonden en ik heb gewaardeerd hoe je in raden en politiek beraden inhoudelijk een bijdrage kon leveren. Hoe je inhoudelijk in staat was om een voorstel te doorgronden en daar een mening op te formuleren en daar ook de discussie met je collega's over te kunnen voeren. Jij bent ook in staat om je te laten overtuigen, om te zeggen: oké, ik ben hier gekomen met een andere opvatting, maar ik ga met weer een andere opvatting de deur uit; ik vind dat ik die ruimte moet kunnen bieden. En dat is een heel erg belangrijke eigenschap.

Met Fred waren jullie de afgelopen jaren brothers in arms voor Democraten.Nu. Daar komt in ieder geval in het raadslidmaatschap een einde aan. Die evenwichtige lijn die jullie zo naast elkaar hebben, wordt wat anders vormgegeven. Ik hoop dat je in de buurt blijft. Ik zei het net al even. Je bent lijstopvolger, wie weet wat daarvan kan komen. Misschien dat Fred nog eens zegt: het is goed geweest. Maar misschien zegt Fred: ik kan het niet alleen, wil je mijn raadsopvolger zijn? Dat ligt allemaal in de toekomst besloten. Ik weet dat je niet ver weg zult zijn.

Dank voor je goedlachsheid, dank voor de bijdragen die je als fractievoorzitter van jouw voormalige politiek groepering, als vicevoorzitter van de raad, zij het kortstondig, hebt geleverd aan onze huishouding. Maar bovenal dank voor de vriendelijke, goedlachse collega die je voor ons allemaal was. Het ga je bijzonder goed en ik ga je echt weerzien.

(Applaus.)

Ik heb de Q van Quirine nog steeds op mijn lijstje staan, maar ze zit niet in de uitzending. Ik zal toch een aantal dingen over haar zeggen, want anders zou ze de enige zijn die onbenoemd deze periode verlaat, en dat willen we natuurlijk niet.

Quirine werd betiteld als de VVD-rattenbestrijder. Dat is natuurlijk een mooie titel. Het is alleen erg jammer dat zo'n functie in onze gemeente nodig is, want wij hebben dat probleem. Andere fracties hebben dat ook weleens gesignaleerd. Quirine zelf is allesbehalve een politieke rat. Er zijn zelfs boeken geschreven over politieke ratten. Zij is een open raadslid, iemand die zich met overgave inzet, die een open vizier heeft, die eigenlijk nooit te betrappen is op een dubbele agenda. En ervaren politieke rotten - ik zal niet zeggen ratten - zullen zeggen: dat is niet altijd handig. Het maakte haar wel heel erg authentiek. Het maakte haar iemand die door haar ontwapening ingang kreeg in de besluitvorming.

Iemand met sprankeling en energie die, op het moment dat ze hier aantrad, toen ze daar kwam te zitten, de gemiddelde leeftijd in deze gemeenteraad fors omlaaghaalde. Het is van belang dat die gemiddelde leeftijd laag blijft in deze gemeenteraad – zeg ik tegen u allemaal en tegen mijzelf – want de gemeenschap moet zich herkennen in die raad, die moet naar alle leeftijdsgroepen vertegenwoordigend zijn. Het is heel mooi dat met het aanblijven van Dorien Wind, het toetreden van Nienke Veurink – ik heb haar vanmiddag gezien, daar zit ze – die gemiddelde leeftijd een beetje op niveau blijft. Misschien zou die nog wel wat lager mogen. Ik wil u niet wegjagen, maar de jeugd heeft de toekomst. Jonge mensen willen wij binden aan onze stad. Die moeten we ook binden aan ons politieke bestuur.

Quirine is, ook voor haarzelf helaas, niet herkozen. Ik weet dat ze dat heel graag wilde. Dat ze een campagne voor zichzelf heeft gevoerd. Dan is het zuur als zo'n campagne niet wordt beloond. Dat kan gebeuren, dat is inherent aan ons bestel.

Ik ben ervan overtuigd dat wij – misschien gaat ze deze uitzending nog een keer nakijken – met elkaar dat jonge geluid, die onbezorgdheid, dat gemak en die ontwapening en energie van Quirine gaan missen. Namens ons allemaal, ik weet het, wensen we ook haar buiten ons gezelschap een glansvolle toekomst.

(Applaus.)

Dames en heren! Hiermee heb ik gezegd wat ik wilde zeggen. Ik heb nog nooit zo lang het woord mogen voeren zonder interrupties. U moet weten dat toen ik vanmiddag in de zaal binnenkwam, al uw kaartjes hier nog lagen en de microfoons openstonden. Die hebben we allemaal dichtgedaan, en dat is maar goed ook.

Ik ben niet de laatste spreker in dit gezelschap. Ik kom straks nog terug voor de huishoudelijke mededelingen en het sluiten van deze bijeenkomst. Ik heb de achterban van een

aantal groeperingen die blijven, maar waarvan leden vertrekken uit dit gezelschap, gevraagd of zij nog wat zouden willen zeggen tegen hun mensen in deze gemeenteraad. Twee daarvan maken hier gebruik van. De eerste is Freek Nijhof, geen onbekende in ons midden, oud-raadslid van de gemeente Almelo en thans voorzitter van de ChristenUnie. Hij wil graag het woord richten tot Wouter Teeuw en Janet Buikema. Daarna wil Eugène van Mierlo namens het CDA nog het woord richten tot Ton Trienen, Jan van Marle – maar die is er niet – en Irene ten Seldam.

De heer NIJHOF: Voorzitter! Aan mij de eer om onze mensen te danken voor alles wat zij de afgelopen jaren hebben gedaan voor onze partij, de ChristenUnie Almelo. Ik begin graag met Wouter.

Wouter, jij hebt in de gemeenteraad van Almelo acht jaar lang je steentje bijgedragen. De burgemeester heeft er net uitgebreid over gesproken. Maar daarvoor was je al jarenlang actief binnen de denktank van onze partij en in die zin heb je heel veel bijdragen aan onze partij tot wat ze nu is.

Tijdens de selectieprocedure het afgelopen jaar gaf je aan dat je geen fractievoorzitter meer wilde worden en dat je daarvoor niet in was, omdat je andere ambities had. Dat vonden we jammer, maar wij respecteren dat besluit natuurlijk en hopen in de toekomst toch van je kennis en ervaring gebruik te maken, voorlopig in de rol als raadsvolger. Namens de ChristenUnie dank ik je voor al je inzet voor onze partij en ik wens je Gods zegen toe.

Janet, jij hebt vier jaar lang onze belangen behartigd in deze raad. De burgemeester heeft daar uitgebreid over gesproken. Dat je toen toetrad tot ons als vertegenwoordiger, was best heel moedig. Jij woonde nog maar kort in het mooie Bornerbroek en we kwamen er via onze wethouder Alex Langius achter dat jij lid was van onze partij en dat je langere tijd actief was geweest in Hengelo als raadsvolger, dus met ervaring. Wij zochten een vrouw hoog op de lijst die voor ons raadslid wilde worden. Jij hebt dat gedaan en daar zijn we hartstikke blij mee. Jij hebt dat vol verve gedaan, zonder echt op de voorgrond te treden, maar zeer constructief en goed onderbouwd. Ik denk dat je in die zin een beetje onderschat bent. Daar danken wij je voor.

Als ik je zeg dat we je danken, doe ik dat ook namens de gemeenschap, want ik weet ondertussen dat je een ontzettend mensenmens bent en ontzettend actief bij de Kindertelefoon, bij Present, of als er schoongemaakt moet worden bij Huize Alexandra omdat daar asielzoekers verwacht worden. Kortom, daar waar hulp nodig is, ben je er gewoon. Dank je wel. Ik hoop dat we ook van jouw kennis, vooral op het fysiek domein, gebruik kunnen maken, maar op dit moment dank ik je voor je inzet en wens ik je Gods zegen toe.

(Hierna overhandigt de heer Nijhof, onder applaus van de aanwezigen, een boeket bloemen aan Wouter Teeuw en Janet Buikema.)

De heer VAN MIERLO: Geachte aanwezigen, leden van de raad. Graag richt ik als lijsttrekker van het CDA Almelo kort het woord tot de inmiddels oud-leden van de gemeenteraad. U kent mij, als ik eenmaal het woord krijg, houd ik niet zomaar op. Het is terecht dat de voorzitter me heeft gevraagd kort te zijn, dus ik probeer dat.

Ik begin met een kort woord aan Jan van Marle, ook al is hij niet aanwezig. Jan is een man van de inhoud. Altijd goed voorbereid, goed ingelezen, lijsttrekker geweest, wethouder, vervolgens kwam hij in 2018 weer in de raad en was hij onder meer woordvoerder voor duurzaamheid. De burgemeester typeerde het al, met korte heldere bijdragen is hij niet een man die nadrukkelijk op de voorgrond staat. Dat hoeft ook niet, want hij wist het standpunt van het CDA altijd helder te verwoorden, waarbij hij mij als portefeuillehouder soms verraste met zijn inbreng. Dat hoort zo in het dualisme.

Vanaf deze plek - ik weet dat Jan dit ongetwijfeld zal terugkijken - wens ik Jan alle goeds voor de nieuwe fase die voor hem ligt, ook buiten de politiek. In partijverband gaan we nog uitgebreid stilstaan bij zijn afscheid. Daar zal ik niet op vooruitlopen. Jan was vanuit zijn financiële achtergrond altijd een trouw sparringpartner voor collega Ton Trienen.

Beste Ton, naast al jouw maatschappelijke betrokkenheid, waaraan de burgemeester refereerde, was jij de afgelopen vier jaar niet alleen de financiële man van de CDA-fractie, maar

je hebt met dit thema echt heel veel credits opgebouwd bij de hele raad, onder meer als lid van de commissie Planning & Control. Ik moet zeggen dat ik op financieel vlak ontzettend veel van je heb geleerd, van rekenrentes tot structurele kapitaalslasten en van afschrijvingstermijnen tot een financieel gezond meerjarenperspectief en preventief toezicht, dat we gelukkig enkele jaren geleden achter ons hebben kunnen laten. En Ton, nogmaals, jouw maatschappelijke betrokkenheid is een ontzettend belangrijk element waar heel veel mensen in de stad jou van kennen. In deze raadszaal is natuurlijk het thema financiën niet altijd een heel erg sexy onderwerp waarmee je politiek scoort en dat de kranten haalt. Maar het is jou er altijd om te doen geweest dat plannen financieel degelijk in elkaar zitten en dat de gemeente het huishoudboekje weer op orde zou krijgen. Heel veel dank voor jouw bijdrage daaraan.

Dan kom ik bij Irene ten Seldam. Irene, ook jij hebt een lange staat van dienst in politiek Almelo. Wij hebben echt diep in de boeken gegraven. Dat was nodig. We kwamen helemaal uit in 1992. In 1992 werd je lid van het CDA. Je kwam toen in het bestuur. Je bent voorzitter van de vrouwenafdeling van het CDA geweest toen we die nog hadden, raadslid vanaf 1998, een periode wethouder, daarna nog een periode raadslid, tevens fractievoorzitter en vicevoorzitter van de raad. Dat betekent, Irene, dat je zo'n dertig jaar je intensief en bevlogen hebt ingezet voor Almelo – zoals je dat zelf ook altijd zegt – voor haar waardevolle inwoners. Je deed dat raadswerk nota bene altijd in combinatie met een verantwoordelijke baan, onder andere in het ziekenhuis, bestuursfuncties bij maatschappelijke organisaties en niet te vergeten in combinatie met je gezin.

Irene, dit jarenlange werk voor Almelo en het CDA is niet onopgemerkt gebleven. Ik ben verheugd om jou namens het landelijke partijbestuur iets te overhandigen, sterker nog, jou iets op te spelden. Wat tegenwoordig zelden nog voorkomt, komt jou toe. Want voor al jouw inzet krijg jij namens het landelijke partijbestuur van het CDA de gouden CDA-speld. Hier hoort een oorkonde bij, ondertekend door Hans Huijbers, de voorzitter van het CDA.

(De heer Van Mierlo speldt hierna, onder applaus van de aanwezigen, Irene ten Seldam de gouden CDA-speld op.)

Irene, wat ik net al tegen Jan en Ton zei: in eigen kring gaan we nog eens napraten en al deze mooie jaren met elkaar afsluiten. Heel veel dank en alle goeds voor wat er ongetwijfeld aan nieuwe dingen op je pad komt.

Sluiting.

De VOORZITTER: Dames en heren! Ik dank Freek Nijhof en Eugène van Mierlo voor hun bijdrage.

Wij zijn aan het eind van deze bijeenkomst gekomen, maar niet aan het eind van het bij elkaar zijn, want ik nodig u graag uit voor een receptie in de foyer. De scheidende raadsleden en hun partners zijn vanaf 18.00 uur welkom bij het afscheidsdiner.

De vertrekkende raadsleden wordt verzocht door de linker deur de zaal te verlaten, omdat ze daar hun afscheidscadeau overhandigd krijgen.

De persfotograaf vraagt de drie raadsleden die voorzien zijn van een koninklijke onderscheiding even te poseren voor een foto voor de lokale krant.

Ik bedank iedereen voor zijn of haar aanwezigheid, de betrokkenheid en de moeite die u hebt genomen om, als u van ver gekomen bent, deze momenten bij te wonen.

Lieve vrienden, dank voor de samenwerking, het ga jullie allemaal goed!

(Applaus.)

De VOORZITTER sluit hierna, te 16.18 uur, de vergadering.

Ongewijzigd vastgesteld door de gemeenteraad van Almelo in zijn vergadering van 24 mei 2022,

De griffier,	**De voorzitter,**
drs. J.W. Scherpenzeel	**A.J. Gerritsen**